

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. δ' 18-23)

10 ΙΟΥΝΙΟΥ 2018

Ο τρόπος κλήσεως των τεσσάρων μαθητών αποτελεί πρόκληση για τον σημερινό άνθρωπο. Ο Πέτρος και ο Ανδρέας, για να ακολουθήσουν τον Χριστό, εγκατέλειψαν την εργασία τους και ο Ιάκωβος με τον Ιωάννη εγκατέλειψαν το επάγγελμά τους και τον πατέρα τους. Η συμπεριφορά τους είναι ακατανόητη για πολλούς σημερινούς ανθρώπους. Γιατί να αφήσουν τον πατέρα τους, που τους γέννησε και την εργασία τους, που τους έκανε να ζουν μια φυσική και ανθρώπινη ζωή; Γιατί να αποξενωθούν από ό,τι είναι φυσικό και να αναλάβουν μια μακρινή πορεία που θα είχε θλίψεις, στενοχώριες, διωγμούς και σταυρό;

Έτσι σκέπτονται πολλοί σύγχρονοι άνθρωποι που δεν έμαθαν να ζουν σταυρικά, δηλαδή Ευαγγελικά. Τέτοια, όμως, ερωτήματα μπορεί να δημιουργηθούν αντίστοιχα και σε μας. Τί μπορεί να καταλάβει ο σύγχρονος λογικοκρατούμενος και εκκοσμικευμένος άνθρωπος για την έννοια της μαθητείας και για τη ζωή κοντά στον Χριστό; Και ποιά διδασκαλία του Χριστού δεν είναι πρόκληση γι' αυτόν; Μήπως το κήρυγμα περί της αγάπης ή το κήρυγμα περί της ανεξικακίας ή της εσωτερικής καθαρότητας, ή της αντιμετώπισης της φιλαργυρίας δεν είναι ακατανόητα;

Η αλήθεια είναι πως ό,τι ο άνθρωπος σήμερα θεωρεί σαν φυσικό, δεν είναι φυσικό. Απόσταγμα της Πατερικής σοφίας είναι ότι η ζωή έξω από τον Θεό, έστω κι αν φαίνεται ανθρώπινη ή και θρησκευτική ακόμη, στην πραγματικότητα είναι παρά φύση κατάσταση. Ενώ η ζωή κοντά στον Χριστό είναι μια κατά πάντα φυσική κατάσταση. Ό,τι είναι αμαρτωλό είναι απάνθρωπο. Ό,τι είναι μη αμαρτωλό είναι ανθρώπινο. Πρέπει κάποτε να ξεκαθαρίσουμε την έννοια ότι ο

άνθρωπος διατηρείται τόσο άνθρωπος, όσο μένει κοντά στο Χριστό. Είναι τόσο ελεύθερος, όσο συνδέεται με τον Θεάνθρωπο Χριστό, που του έδωσε την ελευθερία.

Οι τέσσερες Απόστολοι της σημερινής περικοπής, όπως και όλες οι ψυχές που αγαπούν τον Θεό, έκαναν, φωτιζόμενοι από το Άγιο Πνεύμα, σωστή αξιολόγηση. Έχει αξία ο πατέρας και η μητέρα, όπως επίσης και τα υλικά αγαθά, σαν δώρα του Θεού. Αλλά μεγαλύτερη αξία έχει αυτός που έδωσε τη δυνατότητα στον άνδρα να γίνει πατέρας και στη γυναίκα να γίνει μητέρα. Επίσης, όταν τα χρήματα λατρεύονται, δηλαδή ειδωλοποιούνται και έτσι κυριαρχεί στη ζωή μας το δαιμονικό στοιχείο, τότε παύουν να υπηρετούν το σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκαν από τον Θεό. Ενώ, αντίθετα, όταν ο άνθρωπος βρει και ενωθεί με τον Θεό, τον ουράνιο Πατέρα, τότε βρίσκει όλους τους ανθρώπους και όλα, όπως τα έπλασε Εκείνος. Ουσιαστικά, οι Απόστολοι δεν άφησαν τον Πατέρα τους και την εργασία τους, αλλά όλα αυτά, γονείς και εργασία, τα βρήκαν πραγματικά κοντά στο Χριστό.

Όσα και να πούμε δε θα μπορέσουν οι άνθρωποι να καταλάβουν το σκοπό και το μεγαλείο της αφιερώσεως, ούτε και ο σκοπός του ανθρώπου είναι να αγαπήσει το Θεό μόνο, χωρίς να αγαπά τον άνθρωπο. Το να αγαπάς τον άνθρωπο εξωτερικά δεν σημαίνει πως οπωσδήποτε αγαπάς και τον Θεό. Ενώ, το να αγαπάς τον Θεό, σημαίνει ότι οπωσδήποτε αγαπάς και τον άνθρωπο.

Αν δεν μπορούμε, όμως, να το καταλάβουμε τουλάχιστον ας μη φέρουμε εμπόδια σ' αυτούς που θέλουν να γίνουν πραγματικά άνθρωποι. Και γνήσιος άνθρωπος είναι εκείνος που έχει σαν κέντρο της ζωής του τον Θεό.

Αρχιμανδρίτης Νεκτάριος Μπακόπουλος